

Recensie. ‘Opening night’ van De Hoe: Het is zo eenzaam zonder tekst ****

Twee mensen staan voor de deur van een hotelkamer. De vraag is duidelijk: wordt er van de *opening* gebruikgemaakt? Wordt de ander binnengelaten of net niet? Terwijl theatergezelschap De Hoe de pijlen richt op klassiek-universele liefdesscènes, zoals die uit de film ‘*Opening night*’ van Cassavetes (1977), ontstaan er meer openingen dan je voor mogelijk had gehouden.

Opening night Gezien op Theater Aan Zee, is nog te zien tot en met 22 december. Tickets en info: www.dehoe.be

Nog even wat achtergrond schetsen: De Hoe dat is de nieuwe naam van De Koe en Hof van Eede, het gezelschap dat werd opgericht door de dochters van Peter Van den Eede. Honger naar meerstemmigheid bracht de twee ensembles samen en *Opening night* is hun eerste grote voorstelling als gefuseerd gezelschap. Daarbij moesten ze meteen chaos omarmen. Ans Van den Eede, werd onlangs mama van een dochter, en liet zich vervangen door Laurence Roothoof. Maar háár partner Tom Pintens werd ernstig ziek, waardoor ook Roothoof besloot zich op haar beurt te laten vervangen door Lien Thys (Chantal uit 1985).

En om de chaos compleet te maken heeft Peter Van den Eede, na een debacle in Diest, besloten geen tekst meer uit het hoofd te leren. Dat besluit (“Wat Peter heeft gezegd”) loopt als een rode draad door de voorstelling. Het publiek krijgt met videoprojecties inkijk in de repetitieruimtes van De Hoe, waar zijn besluit duidelijk heel wat stof doet opwaaien. Zo hadden Van den Eede en Natali Broods samen een scène en moet die nu door iemand anders worden gespeeld. Maar Greg Timmermans, die als vervanger naar voren wordt geschoven, ligt zo in de knoop met zijn gevoelens, dat liefdesscènes spelen voor hem eigenlijk uit den boze is.

(Lees verder onder de foto)

De voorstelling die volgt, is zo rijk en gelaagd dat het méér dan een plezier is om naar te kijken. Omdat we de spelers zowel volgen in hun spel als naast het podium, wordt er heel veel verteld over het spelen zelf. Wat is echt en wat niet? Als Greg Timmermans op een bepaald moment tijdens het repeteren van een liefdesscène zegt “Maar mijn gevoelens zijn echt he”, is het niet meteen duidelijk in welke laag we precies zitten. Die van de man voor de deur van de hotelkamer? Die van Greg Timmermans zelf? Of die van Greg Timmermans die Greg Timmermans speelt? Maar doordat Natali Broods antwoordt met “Ik ben blij voor u, Greg” wordt de geschapen verwarring meteen ook grappig en nooit te zwaar op de hand.

Opening night gaat over het spelen, maar ook over het leven zelf natuurlijk. En hoe ieder mens vastzit in bepaalde patronen en hoe je door een radicaal besluit (“Wat Peter heeft gezegd”) dingen ineens op z’n kop kan zetten, maar tegelijkertijd ook openingen kan creëren naar iets nieuws.

(Lees verder onder de foto)

Uiteindelijk komen alle stukken die over het leven zelf gaan, uiteindelijk ook bij de liefde uit. Terwijl op de achtergrond Gena Rowlands zwoel vraagt of ze misschien geen sigaret krijgt aangeboden, worden ook kleine lijntjes uitgewooid over wie op scène zich op welke manier tot wie aangetrokken voelt tot wie. Naast de overgevoelige Greg Timmermans en Willem De Wolf die zich afvraagt of hij intussen niet te oud is geworden voor de liefde, zien we hoe invaller Lien Thys vroeger de babysit blijkt geweest te zijn van Mitch Van Landegem (geen vast lid van het ensemble, maar speelde wel al eerder mee met Hof van Eede). Hoe ze hem destijds in bed toedekte, heeft het een en ander losgemaakt bij hem.

Of er uiteindelijk nog deuren openzwieren en of er nog gekust wordt, laten we in het midden. Maar wees er maar zeker van dat zelfs een toneelspeler die zijn tekst kwijt is, het publiek sprakeloos kan achterlaten.

Magali Degrande